

PARLEM DE CUINA

Spain Skills

En el moment que estiguen llegint aquest article, comença a Madrid la final nacional del concurs d'alumnes de formació professional, una competició que es desenvoluparà durant tota la setmana i que servirà per a destriar el representant d'Espanya a la final (world Skills) que es realitzarà a Canadà a final d'any. La competició es durà a terme dins el marc de la "Muestra de Formación Profesional" que organitza la conselleria d'educació de Madrid. 14 famílies professionals organitzaran el seu concurs. Pel que respecta a cuina, 18 comunitats autònomes (Astúries, Múrcia, Madrid, Canàries, Castella - la Manxa, València, Extremadura, Navarra, Cantàbria, Catalunya, Aragó, Castella i Lleó, Ceuta, Galícia, La Rioja, Melilla, Andalusia i Balears), enviaran el seu alumne participant; que s'enfrontaran a 6 proves durant 4 dies. El representant Balear és Jordi Cantó, alumne de l'IES

Júnipter Serra, que fou destriat en una fase autonòmica, celebrada durant el mes de Gener a Calvià, i en la que participaren 9 alumnes de varis centres de les illes, incloent-hi a Pere Coll Escolar de l'IES Guillem Colom Casasnovas, que assolí una molt meritòria 5 plaça.

Durant la prova a Madrid els alumnes hauran de realitzar, el primer dia, un plat de peix (salmó) i un de carn (au) amb les seves respectives guarnicions i salses, en un temps màxim de tres hores. El mateix temps disposaran per a la següent prova: fer 24 tapes (12 vegetarianes i 12 de carn o peix)

i 4 racions de postres amb uns ingredients específics entre els que trobam taronges de Sóller i formatge maonès. El tercer dia, i també en 3 hores, han d'elaborar una menü amb els ingredients d'una cistella sorpresa. La darrera prova, però per ser la darrera no exempta de dificultat, serà una competició d'elaboració de truites de patates en la que els alumnes hauran de fer treballar de valent la seva perícia als fogons e imaginació per a elaborar la millor truita i acabar de signar el seu passatge cap a Canadà. Sens dubte promet ésser una bona experiència per a la delegació Balear; alumnes d'FP de Carrosseria, Instal·lacions elèctriques, tecnologia de l'automòbil,

Perruqueria, Estètica, Serveis de Restaurant i Bar i en Jordi Cantó de cuina i pastisseria. L'expedició balear està organitzada per la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent. A les fotografies que acompanyen aquest article podeu veure els alumnes que participaren a la fase autonòmica (Balear Skills) amb les membres del jurat i a Jordi Cantó amb la seva professora Tiu Herrero. Bona setmana i ens trobam d'aquí a 7 dies.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Temps de comiat i absurds de Setmana Santa

Abans de posar-me per feina, permeteu-me que dins les primeres línies, faci un gest d'acomiat cap a una persona que sembla que no tingué, malgrat totes les altres condicions, una vida massa fàcil i senzilla. Em refereix a Mari Trini, aquesta cantautora que ens ha deixat als 61 anys. Aquesta dona forma part d'uns moments que jo vaig viure, en que la seva música, la seva manera de cantar, la seva veu tan especial entre trencada i dolça a la vegada, van formar part i encara el formen del meu acerb musical; i crec que també del de molts dels lectors i lectores que llegireu aquest article. M'ha sabut greu la seva mort a una edat que actualment és considera relativament jove i que hagués tingut encara estona per continuar amb la seva carrera musical. També dir que molts artistes, a mida que passa el temps i envelleixen, els hi passa el mateix que al bon vi. Recordar aquella estrofa de la cançó "Amores": "Amores se van marchando/sobre las olas del mar.../ "Quien no escribio un poema/huyendo de la soledad/ quien a los quince años/no dejó su cuerpo abrazar/ I quien quando la vida se apaga/ y las manos tiemblan ja/quien no busco ese recuerdo / de una barca naufragar". També aquella canço reivindicativa "Jo no soy esa". Bé dels reculls de cançons que va realitzar, se'n podrien treure moltes altres. **Simplement volia fer un record de la seva tasca i desitjar-li un bon viatge cap el cel dels artistes. Cap el cel de les persones que han estat capaces de copsar la bellesa i que no s'han rendit, malgrat totes les sotragades que a vegades ens dona la vida. I que per fi, Mari Trini, descansi en pau.** Pas a la meva vena crítica, sarcàstica o irònica i també hi afegeix alegre. Ja que m'ha satisfet molt la notícia que vos contaré a continuació. Vaig rebre un butlletí de Tribuna Catalana i el títol en si ja em va agradar molt, el transcriu: **"La Cope sacrifica Losantos, però el periodista ja té pla B"**. Sembla que als bisbes i a la direcció de la mateixa li han fet fer un "mutis por el foro"

o sigui "l'han convidat amablement a deixar el programa del matí: "La mañana de la COPE". M'ha encantat com l'anomenen "el locutor estrella de l'emissora dels bisbes". **Quin alleujament i descans per les orelles de molt de radiooients.** No per a mi, perquè just sentir-lo, quan qualcuna vegada he fet zàping amb les emissions radiofòniques i m'he topat amb aquest espècimen escatològic; he tingut descomposició intestinal, per no dir clarament que m'ha fet (avui seré fi) ganes incontenibles d'evacuar. De les processons de setmana santa i la gran moguda que ha provocat el President de les Confraries de la nostra contrada, que voleu que us digui. Doncs com és diu en castellà "Se han encontrado con la horma de su zapato". Ja no estem en temps del "Generalísimo" i ningú, ocupi el càrrec que ocupi, es pot permetre fer un "mando y ordeno". **Els penitents se'ls hi han rebotat, democràticament parlant, i han dit que "no s'han de mesclar ous amb caragols"**. Que una cosa són les manifestacions tradicionals com les processons i l'altre convertir-les en manifestacions amb lemes polítics i parlant amb nom de tots sense haver consultat res. **Se l'hagué d'embeinar i fer anques enrere. Això em satisfà, ja que sembla que començam a entendre com devem defensar els nostres drets i que ningú, sinó és a través d'un acord majoritari (com funcionen les democràcies) pot intentar fer la seva santa voluntat per uns interessos en els que no hi combreguen tots, o la majoria.** De 11 Confraries 8 no duren el concebut llacet. I de les que resten, em sembla que una dona llibertat als seus penitents de qui vulgui se'l col·loqui i altres dues si que portaran el llacet concebut.

A vegades m'he demanat que pensaria Jesús de la Setmana Santa. Estaria d'acord en que a molts llocs es feu un espectacle (econòmic moltes vegades, ja que atreu molt turisme) de la seva passió i mort?. **Estaria Jesús**

d'acord amb que es gastés la burrada de milions d'euros que això comporta, quan tres quartes parts de la població humana està patint fam? Estaria d'acord amb el luxe desplegat, quan ell, segons les escriptures entrà a Jerusalem muntat en un ase i seguit de gent humil que l'aclamava?. **Massa incoherències que formen part d'un nacionalcatolicisme implantat, que per a mi res té a veure amb el missatge, vida i mort d'aquest gran mestre Jesús.** Pens que si ho contemples se'n faria creus (frase mai tan ben emprada), a més se sentiria trist i avergonyit en contemplar, que el que es diuen el seus representants, manipulen barroerament el seu vertader missatge. I jo, estaria totalment d'acord amb ell. Per acabar d'arrodonir l'assumpte, el divendres sant i veient un programa de televisió on es parlava del desgast físic dels "costaleros" ("Portants" en català). Em va semblar increïble. Cada un, en quant a un pas que pesa dues tones i escacs, suportarà sobre l'espatlla més de trenta vuit kilograms; però el tema no acaba així, ja que a l'alçada, la pressió pot ésser de 700 i la temperatura que es genera baix el pas passa els 40 graus, arribant el cor de cada portant a estar entre les 140/150 pulsacions per minut. Tot això sens dubte ha de passar factura. I un es demana: i per què? Com l'article va d'acomiadaments, vull tancar-lo donant el meu més sincer condol, torn a fer al gest, a tots els familiars, amics i amigues, de les 289 persones mortes debut al terratrèmol que va patir L'Aquila (Itàlia). **I afegir, que sembla de vergonya, que aquest desastre no hagi estat capaç de moure al Papa Benet XVI, fer-li canviar l'agenda i hi hagi enviat el seu nombre dos el Cardenal Bertone. No hi afegiré cap paraula més, ja que tinc por del que em pugui sortir.**

Josep Bonnin

